

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De parabola Lupoldi Wormaciensis Episcopi, cap. 9

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

idcirco multi sunt hodie. CÆSARIUS: Si solummode vitia sibi commissorum dissimularent, & non eis similia facerent, tolerabile esset. Quidam Episcoporum tam graues in plebem sibi subiectam hodie faciunt
Iere. 24. exactiones, sicut personæ sæculares. Isti sunt ficus malæ, malæ valde: valde timendum est talibus, ne sibi cathedras præparent iuxta sedem vsurarij in inferno, quia vsura & exactiones violentæ nihil aliud sunt, quàm rapinæ. APOLLONIUS: Quomodo valere possent membra, vbi tam infirma sunt capita? CÆSARIUS: Occasione huius sedis recordor cuiusdam parabolæ, a quodam Episcopo dictæ.

CAPVT IX.

IN Wormatia ante paucos annos quidam Episcopus fuit, nomine Lupoldus, solo quidem nomine Episcopus, opere autem tyrannus. Hic cum esset vanissimus, nihil in se habens pietatis, nil religiositatis, dicebat ei quodam tempore germanus suus vir nobilis: Domine Episcope, multum scandalisatis nos laicos vestro exemplo: antequam essetis Episcopus, aliquid Deum timebatis, modò nil prorsus de illo curatis. Cui ille respondit: Frater, duo vicini erant, ex quibus vnus exemplo alterius peccauit, mortui sunt ambo, & deducti in infernum: cum essent in tormentis, vnus alteri dicebat: Væ tibi, quia tuo exemplo prouocatus ad peccatum, merui hunc locum: cui alter; Bone vicine, si placet tibi ampliùs sedes mea, trade mihi illam, & ego tibi meam. Sic dico vobis frater, quando venerimus ad inferos, si videbitur vobis sedes mea honorabilior, ascendite eam, & recipiam vestram. Respondit ille: Mala consolatio hæc. Iste Lupoldus ita diabolicus erat, vt tempore schismatis, quod erat inter duos Reges, Ottonem scilicet & Philippum, cum sibi vsurpasset Episcopatum Maguntinensem eiusdem Philippi auctoritate, & multis interesset bellis, non parceret ecclesijs, non cæmeterijs. Et cum milites sui ei dicerent: Domine, non licet nobis spoliare cæmeteria, respondit: Si ossa mortuorum tollitis, tunc primùm cæmeteria spoliatis. Qui cum esset priuatus ab officio & beneficio ab Innocentio
 Papa,

Papa, propter inuasionem iam dicti Episcopatus, auxilio Philippi frater, collecto exercitu, profectus est in Italiam, ipsum Papam debellare; quem etiam in diuersis locis, quod dictu horribile est, ardentibus candelis excommunicauit. Postea verò in odium Imperatoris Ottonis, officio & beneficio restitutus est. Vir iste sæpe & valde, vt iam dictum est, cecidit, nescio utrū surrexit in fine per cōtritionē: hoc scio, quòd legatio in qua hominem deposuit, multæ dissentionis seminarium fuit. APOLLONIVS: Sæpe quosdam vidi cadere, & per pœnitentiã resurgere, sed quòd quidam fortiùs resurgant, probari mihi vellem exemplis.

CAPVT X.

CÆSARIVS.

ANNVS modò vicesimus est secūdus, plus minus, eo tempore quo ad ordinē veni, qui fuit ab incarnatione Domini millesimus ducētesimus vno minus, in quo tale quid à viris religiosis & literatis, vt sunt Abbates & Scholastici, contigisse Parisijs veraciter intellexi. Erat ibi iuuenis quidā in studio, qui suggerēte humani generis inimico, talia quædam peccata commiserat, quæ obstante erubescētia, nulli hominum confiteri potuit: cogitans tamen quæ malis præparata sunt tormenta gehēnæ, & quæ bonis abscondita sunt gaudia perennis vitæ, timens etiam quotidie iudiciū Dei super se, intus torquebatur mortu conscientię, & foris tabescebat in corpore: quid plura? tandem miserante Deo timor ille seruilis verecundiam vicit, qui sicut seta filum, charitatem inducere consuevit. Veniēs ad S. Victorē, Priorē vocauit, & quia confitendi gratia venisset indicauit. Ille paratus ad tale officium, sicut omnes sunt fratres eiusdem monasterij, statim venit, in loco ad hoc deputato sedit, præmissaq; exhortatione, iuuenem cōfiteri volentem expectauit. Mirares; tantam hora eadem pius Dominus, cuius natura bonitas est, cuius voluntas potestas est, cuius opus misericordia est, cordi eius cōtulit contritionem, vt quotiēs confessionem inciperet, totiēs singulibus intercepta vox deficeret; in oculis lacrymæ,

E 2

suspiria

Post lapsum quosdam fortius resurgere.

August. tract. 9. in Epist. Ioan.